

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการฝึกอบรมด้านเนื้อหาวิชาการเกษตรของเกษตรกรรุ่นใหม่ในพื้นที่จังหวัดแพร่ เพื่อศึกษาความต้องการรูปแบบในการจัดฝึกอบรมด้านการเกษตรของเกษตรกรรุ่นใหม่ในพื้นที่จังหวัดแพร่ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเกษตรกรรุ่นใหม่ในพื้นที่จังหวัดแพร่ที่มีต่ออาชีพเกษตรกรรม และเพื่อจัดทำแนวทางการฝึกอบรมและหลักสูตรการฝึกอบรมที่เหมาะสมสำหรับการสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4, 5 และ 6 ในพื้นที่จังหวัดแพร่ โดยสุ่มตัวอย่างจาก โรงเรียนทั้งหมด 19 โรงเรียน โดยเลือกโรงเรียนที่มีฐานของพื้นที่ ใกล้กับอาชีพการเกษตรมากที่สุด จำนวน 2751 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลของครัวเรือน ข้อมูลความต้องการฝึกอบรมด้านเนื้อหาวิชาการเกษตร ข้อมูลความต้องการรูปแบบในการจัดฝึกอบรมด้านการเกษตร และข้อมูลความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมดถูกนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจำแนก และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความต้องการฝึกอบรมและจัดหลักสูตรการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรสำหรับเกษตรกรรุ่นใหม่ ในพื้นที่จังหวัดแพร่ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

1.1 เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 67.0 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 33.0 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จะเห็นได้ว่านักเรียนในปัจจุบันที่สนใจในด้านอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง

1.2 อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 16 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมาคือ อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.2 รองลงมาคือ อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมาคือ อายุ 19 ปี คิด

เป็นร้อยละ 4.9 และอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของจำนวน จะเห็นได้ว่านักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 16 ปีที่สนใจในด้านอาชีพเกษตรกรรม

1.3 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เรียนอยู่โรงเรียนร่องกวางอนุสรณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมาคือ โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 17.3 รองลงมาคือ โรงเรียนลองวิทยา คิดเป็นร้อยละ 14.1 รองลงมาคือ โรงเรียนสองพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 13.3 รองลงมาคือ โรงเรียนม่วงไขวพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 10.2 รองลงมาคือ โรงเรียนถิ่นโสภาวิทยา คิดเป็นร้อยละ 7.3 รองลงมาคือ โรงเรียนห้วยม้าพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 6.9 รองลงมาคือ โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 6.6 และโรงเรียนสรอยเสรีวิทยา คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1.4 ระดับชั้นการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 30.3 และชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 29.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.5 แผนการเรียน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนแผนการเรียนศิลป์-ภาษา คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ แผนการเรียนวิทย์-คณิต คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมาคือ แผนการเรียนอื่น ๆ เช่น ศิลป์-สังคม ศิลป์ทั่วไป ศิลป์สังคม-เกษตร ศิลป์-เทคโนโลยี และศิลป์-สังคม คิดเป็นร้อยละ 10.1 และแผนการเรียน ศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 7.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1.6 ประสบการณ์ในการเข้าฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 83.8 รองลงมา เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเกษตร 1-2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.7 และเคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเกษตร 3 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1.7 ความพึงพอใจ ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการเกษตรที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพึงพอใจข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการเกษตรที่ได้รับจาก โทรทัศน์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.2 รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 84.9 รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 84.6 รองลงมาคือ ครู คิดเป็นร้อยละ 82.7 รองลงมาคือ วารสารนิตยสารเกษตรต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 82.6 รองลงมาคือ วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 81.7 รองลงมาคือ การประชุม ศึกษาดูงาน การฝึกอบรม คิดเป็นร้อยละ 74.7 รองลงมาคือ หนังสือเรียน คิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 68.4 รองลงมาคือ หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ

67.5 รองลงมาคือ เพื่อนบ้านหรือเพื่อนในโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 58.1 และหอกระจายข่าวประจำโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 56.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

2. ข้อมูลของครัวเรือนของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

2.1 จำนวนสมาชิกในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงมาคือ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 รองลงมาคือ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 รองลงมาคือ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 รองลงมาคือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 รองลงมาคือ 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 รองลงมาคือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4 รองลงมาคือ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 0.2 และ 11 คน คิดเป็นร้อยละ 0.1 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.2 อาชีพหลักของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพหลักของครอบครัว คือ อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 11.7 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.5 รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ เช่น พนักงานบริษัท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.3 อาชีพที่ครอบครัวต้องการให้นักเรียนในอนาคต อาชีพที่ครอบครัวหรือผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างต้องการให้ทำในอนาคตส่วนใหญ่ คือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 4.9 รองลงมาคือ อาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 3.0 รองลงมาคือ อาชีพเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 2.7 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 2.7 และอาชีพอื่น ๆ เช่น พนักงานบริษัท รับเหมาก่อสร้าง คิดเป็นร้อยละ 1.5 และ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบหรือผู้ปกครองไม่ได้บอก คิดเป็นร้อยละ 27.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.4 การทำการเกษตรของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 70.8 และไม่มีการทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 29.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2.5 การช่วยงานด้านการเกษตรของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีการทำการเกษตร จำนวน 1949 คน เคยทำงานด้านการเกษตรโดยได้รับการร้องขอเป็นครั้งคราว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.2 รองลงมาคือ การทำงานด้านการเกษตรในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาคือ เคยทำงานด้านการเกษตรในช่วงปิดภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 20.7 รองลงมาคือ การทำงานด้านการเกษตรในช่วงหลังเลิกเรียน คิดเป็นร้อยละ 8.1 และ ไม่เคย

ช่วยงานด้านการเกษตรของครอบครัวเลย คิดเป็นร้อยละ 7.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ครอบครัวมีการทำการเกษตรทั้งหมด

2.6 การใช้สารสกัดชีวภาพในการทำการเกษตรของครอบครัว ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการทำการเกษตร ไม่มีการใช้สารสกัดชีวภาพในการทำการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.2 และมีการใช้สารสกัดชีวภาพในการทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 44.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ครอบครัวมีการทำการเกษตรทั้งหมด

2.7 การใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำการเกษตรของครอบครัว ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการทำการเกษตร มีการใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำการเกษตรของครอบครัว มากที่สุดคือ ปุ๋ยเคมี คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาคือ เครื่องสูบน้ำ คิดเป็นร้อยละ 72.2 รองลงมาคือ เครื่องตัดหญ้า คิดเป็นร้อยละ 65.8 รองลงมาคือ สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช เช่น ยาฆ่าหญ้า ยาฆ่าแมลง คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ รถแทรกเตอร์หรือรถไถนาแบบเดินตาม คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาคือ เครื่องสีข้าว คิดเป็นร้อยละ 30.8 รองลงมาคือ สปริงเกอร์ คิดเป็นร้อยละ 6.8 รองลงมาคือ เครื่องปลูกข้าว คิดเป็นร้อยละ 5.4 และ วัสดุอุปกรณ์การเกษตรอื่น ๆ เช่น เครื่องพ่นยา สารจับใบ คิดเป็นร้อยละ 3.0 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ครอบครัวมีการทำการเกษตรทั้งหมด

2.8 รูปแบบของการทำการเกษตรของครอบครัวของนักเรียน ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างที่มีการทำการเกษตร มีการปลูกพืชไร่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมาคือ พืชผัก คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมาคือ เลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 24.1 รองลงมาคือ ไม้ผล คิดเป็นร้อยละ 15.8 และอื่น ๆ เช่น การทำสวนผสมผสาน การทำการเกษตรแบบทฤษฎีใหม่ คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ครอบครัวมีการทำการเกษตรทั้งหมด

3. ความต้องการฝึกอบรมด้านวิชาการเกษตรของนักเรียน

3.1 ผลการศึกษาความต้องการฝึกอบรมด้านวิชาการเกษตรของกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนมีความต้องการฝึกอบรมด้านวิชาการเกษตรเรื่อง ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.3 และต้องการฝึกอบรมด้านวิชาการเกษตร เรื่อง ระบบการเกษตรแบบอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 63.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3.1.1 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตร เรื่อง ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ตาม โรงเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโรงเรียนร่องกวางอนุสรณ์มีความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตร เรื่องการทำเกษตรแบบยั่งยืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมาคือ โรงเรียน

สูงเม่นชนูปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 17.3 รองลงมาคือ โรงเรียนลองวิทยา คิดเป็นร้อยละ 14.4 รองลงมาคือ โรงเรียนสองพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 13.7 รองลงมาคือ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 10.3 รองลงมาคือ โรงเรียนถิ่นโสภาวิทยา คิดเป็นร้อยละ 6.8 รองลงมาคือ โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 6.5 รองลงมาคือ โรงเรียนห้วยม้าพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 6.2 และโรงเรียนสรอยเสรีวิทยา คิดเป็นร้อยละ 5.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรม เรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ทั้งหมด

3.1.2 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตร เรื่อง ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ตาม ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีความต้องการฝึกอบรม เรื่อง การทำการเกษตรแบบยั่งยืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 30.4 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 30.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรม เรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ทั้งหมด

3.1.3 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตร เรื่อง ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ตาม แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา มีความต้องการฝึกอบรม เรื่อง การทำการเกษตรแบบยั่งยืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.6 รองลงมาคือ แผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 35.0 รองลงมาคือ แผนการเรียนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.7 และแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรม เรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ทั้งหมด

3.1.4 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตร เรื่อง ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ตาม อาชีพหลักของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกร มีความต้องการฝึกอบรม เรื่อง ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.1 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 11.0 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.4 รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรม เรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ทั้งหมด

3.2 ด้านแขนงวิชา พืชศาสตร์ ความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรตามแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้าน การทำน้ำสกัดชีวภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.9 รองลงมาคือ เรื่องการปลูกพืชผักสวนครัว คิดเป็นร้อยละ 85.8 รองลงมา

คือ เรื่องการแปรรูปผลผลิตทางพืช คิดเป็นร้อยละ 84.0 รองลงมาคือ เรื่องการทำสวนไม้ผล คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาคือ เรื่องการขยายพันธุ์พืช คิดเป็นร้อยละ 74.4 รองลงมาคือ เรื่อง การควบคุมศัตรูพืช คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาคือ เรื่องการเพาะเห็ด คิดเป็นร้อยละ 70.3 รองลงมาคือ การปลูกพืชไร่ คิดเป็นร้อยละ 63.5 และเรื่องอื่น ๆ เช่น การปลูกไม้ดอกไม้ประดับ คิดเป็นร้อยละ 7.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3.2.1 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ ตาม โรงเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโรงเรียนร่องขวางอนุสรณ์มีความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.2 รองลงมาคือ โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 17.0 รองลงมาคือ โรงเรียนลองวิทยา คิดเป็นร้อยละ 14.5 รองลงมาคือ โรงเรียนสองพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 13.6 รองลงมาคือ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 10.5 รองลงมาคือ โรงเรียนถิ่นโสภาวิทยา คิดเป็นร้อยละ 6.9 รองลงมาคือ โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 6.5 รองลงมาคือ โรงเรียนห้วยม้าพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 6.2 และโรงเรียนสรอยเสรีวิทยา คิดเป็นร้อยละ 5.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ ทั้งหมด

3.2.2 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ ตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 30.9 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 29.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ ทั้งหมด

3.2.3 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ ตามแผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา มีความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมาคือ แผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 35.2 รองลงมาคือ แผนการเรียนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.5 และแผนการ

เรียนศิลป์ – คำวณ คิดเป็นร้อยละ 7.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรรักษาบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ ทั้งหมด

3.2.4 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรรักษาบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ ตามอาชีพหลักของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม มีความต้องการฝึกอบรมในแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรรักษาบ้าน มากที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย หรือคิดเป็นร้อยละ 11.0 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.5 รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรรักษาบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพ ทั้งหมด

3.3 ด้านแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่องการเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.0 รองลงมาคือ เรื่องการแปรรูปผลผลิตทางสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 72.7 รองลงมาคือ เรื่องการเลี้ยงโคนมและโคเนื้อ คิดเป็นร้อยละ 62.6 รองลงมาคือ เรื่องการเลี้ยงสัตว์ปีก คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาคือ เรื่องการเลี้ยงสุกร คิดเป็นร้อยละ 56.5 และเรื่องอื่น ๆ เช่น การประมง การเลี้ยงปลาสวยงาม หรือคิดเป็นร้อยละ 4.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

3.3.1 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ ตาม โรงเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโรงเรียนร่องขวางอนุสรณ์ มีความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.2 รองลงมาคือ โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 17.7 รองลงมาคือ โรงเรียนลองวิทยา คิดเป็นร้อยละ 14.5 รองลงมาคือ โรงเรียนสองพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 13.5 รองลงมาคือ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 10.1 รองลงมาคือ โรงเรียนถิ่นโอภาสวิทยา คิดเป็นร้อยละ 6.8 รองลงมาคือ โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 6.6 รองลงมาคือ โรงเรียนห้วยม้าพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 6.2 และโรงเรียนสรอยเสรีวิทยา คิดเป็นร้อยละ 5.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ ทั้งหมด

3.3.2 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ ตาม ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การ

เลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 31.0 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 29.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ ทั้งหมด

3.3.3 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ ตาม แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ศิลป์ – ภาษา มีความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาคือ แผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือ แผนการเรียนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.8 และแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 7.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ ทั้งหมด

3.3.4 การจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ ตาม อาชีพหลักของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม มีความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ มากที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.8 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 11.0 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.8 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตรแขนงวิชาด้านสัตวศาสตร์ เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ ทั้งหมด

4. ข้อมูลความต้องการรูปแบบในการจัดฝึกอบรมด้านการเกษตร

4.1 ความต้องการด้านสถานที่ใช้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการสถานที่ใช้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาคือ หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือ โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 22.3 และสถานที่อื่น ๆ เช่น ศูนย์พัฒนาผู้นำท้องถิ่นแพร่ ศูนย์วิจัยพืชสวนแพร่ สำนักงานเกษตรแพร่ ศูนย์วิจัยข้าวแพร่ องค์การบริหารส่วนตำบล คิดเป็นร้อยละ 3.5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.1.1 การจำแนกความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม โรงเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโรงเรียนร่องกวางอนุสรณ์ มีความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.0

รองลงมาคือ โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 15.4 รองลงมาคือ โรงเรียนลองวิทยา คิดเป็นร้อยละ 14.9 รองลงมาคือ โรงเรียนสองพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมาคือ โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 9.4 รองลงมาคือ โรงเรียนม่วงไขวิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 6.1 รองลงมาคือ โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 5.8 รองลงมาคือ โรงเรียนถิ่นโสภาวิทยา คิดเป็นร้อยละ 5.3 และโรงเรียนสรอยเสรีวิทยา คิดเป็นร้อยละ 4.1 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ทั้งหมด

4.1.2 การจำแนกความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรตาม ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 28.1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 23.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ทั้งหมด

4.1.3 การจำแนกความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรตาม แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา มีความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.9 รองลงมาคือ แผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 39.3 รองลงมาคือ แผนการเรียนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 8.9 และแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 6.9 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ทั้งหมด

4.1.4 การจำแนกความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรตาม อาชีพหลักของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกร มีความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.4 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 11.3 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.0 รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการใช้สถานที่ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ทั้งหมด

4.2. ความต้องการวันที่เข้ารับการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตร ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมาคือ วันปิดภาคเรียน คิดเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมาคือ วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 21.0 รองลงมาคือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ คิดเป็นร้อยละ 5.6 และ วันอื่น ๆ เช่น วันไหนก็ได้ วันกิจกรรมของโรงเรียน และวันที่ไม่มีเรียนนักศึกษาวิชาทหาร คิดเป็นร้อยละ 2.5 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.3 ความต้องการ ช่วงเวลาที่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการฝึกอบรมด้านวิชาการเกษตร ในช่วงเวลา ช่วงเช้า 09.30 ถึง 12.00 น. มากที่สุด หรือคิดเป็นร้อยละ 53.5 รองลงมาคือ ช่วงเวลา 08.30 ถึง 16.30 น. หรือคิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาคือ ช่วงเย็น 17.00 ถึง 19.00 น. หรือคิดเป็นร้อยละ 10.9 และช่วงเวลาอื่น ๆ เช่น ช่วงไหนก็ได้ ช่วงเวลากลางคืนกรณีเข้าค่าย หรือคิดเป็นร้อยละ 2.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.4 ความต้องการระยะเวลาที่ต้องการใช้ในการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการใช้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ระยะเวลา 2 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.2 รองลงมาคือ ระยะเวลา 1 วัน คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาคือ 3 วัน คิดเป็นร้อยละ 17.6 รองลงมาคือ มากกว่า 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และ 4 วัน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.5 ความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการให้ความรู้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการใช้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ต้องการทัศนศึกษาดูงาน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.5 รองลงมาคือ การบรรยายและปฏิบัติ คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาคือ การสัมมนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น คิดเป็นร้อยละ 27.7 และการบรรยายอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 7.6 และ การปฏิบัติอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 7.6 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.5.1 การจำแนกความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม โรงเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโรงเรียนร่องขวางอนุสรณ์ มีความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.9 รองลงมาคือ โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 18.3 รองลงมาคือ โรงเรียนลองวิทยา คิดเป็นร้อยละ 13.9 รองลงมาคือ โรงเรียนสองพิทยาคม

คิดเป็นร้อยละ 13.4 รองลงมาคือ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 10.1 รองลงมาคือ โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 6.6 รองลงมาคือ โรงเรียนถิ่นโสภาสวิทยา คิดเป็นร้อยละ 6.5 รองลงมาคือ โรงเรียนห้วยมาวิทยา คิดเป็นร้อยละ 6.3 และโรงเรียนสรอยเสวีวิทยา คิดเป็นร้อยละ 5.0 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.5.2 การจำแนกความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 29.9 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 30.2 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.5.3 การจำแนกความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา มีความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาคือ แผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ แผนการเรียนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.0 และแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 6.9 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.5.4 การจำแนกความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม อาชีพหลักของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกร มีความต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 36.9 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 10.6 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.3 รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.6 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ต้องการลักษณะหรือรูปแบบการฝึกอบรมแบบทัศนศึกษาดูงาน ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.6 ความต้องการใช้สื่อในการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการสื่อที่ใช้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร คอมพิวเตอร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมาคือ รูปภาพ และแผ่นพับ คิดเป็นร้อยละ 64.1 รองลงมาคือ วีดิโอเทป คิดเป็นร้อยละ 60.9 รองลงมาคือ สไลด์ คิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมาคือ เครื่องฉายข้ามศีรษะ คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมาคือ วิทยุเทป คิดเป็นร้อยละ 14.9 และ สื่อชนิดอื่น ๆ เช่น แบบจำลอง การแสดงละคร คิดเป็นร้อยละ 13.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.6.1 การจำแนกความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม โรงเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์มีความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.1 รองลงมาคือ โรงเรียนร้องกวางอนุสรณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมาคือ โรงเรียนสองพิทยาคมคิดเป็นร้อยละ 14.5 รองลงมาคือ โรงเรียนลองวิทยา คิดเป็นร้อยละ 14.2 รองลงมาคือ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 10.0 รองลงมาคือ โรงเรียนถิ่นโอบาสวิทยา คิดเป็นร้อยละ 7.8 รองลงมาคือ โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 6.1 รองลงมาคือ โรงเรียนห้วยม้าวิทยา คิดเป็นร้อยละ 5.8 และโรงเรียนสรอยเสรีวิทยา คิดเป็นร้อยละ 3.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.6.2 การจำแนกความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 30.0 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 29.8 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.6.3 การจำแนกความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา มีความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.5 รองลงมาคือ แผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ แผนการเรียนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.8 และแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 7.5 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.6.4 การจำแนกความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม อาชีพหลักของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกร มีความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุดคิด

เป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 12.2 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.9 รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.6 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ความต้องการใช้สื่อคอมพิวเตอร์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.7 ความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการลักษณะของวิทยากรที่จะให้ความรู้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ลักษณะมีความรู้มากประสบการณ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมาคือ ลักษณะตลก คิดเป็นร้อยละ 76.9 รองลงมาคือ ลักษณะพูดเก่ง คิดเป็นร้อยละ 70.7 รองลงมาคือ ลักษณะทำงานเก่ง คิดเป็นร้อยละ 47.3 และลักษณะอื่น ๆ เช่น น่าเชื่อถือ เป็นนักวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 7.2 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.7.1 การจำแนกความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มากประสบการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม โรงเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนโรงเรียน ร้อยกวางอนุสรณ์ มีความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มากประสบการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.3 รองลงมาคือ โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ คิดเป็นร้อยละ 17.1 รองลงมาคือ โรงเรียนลองวิทยา คิดเป็นร้อยละ 14.8 รองลงมาคือ โรงเรียนสองพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 14.1 รองลงมาคือ โรงเรียนม่วงไข่พิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 10.2 รองลงมาคือ โรงเรียนวิไลเกียรติอุปถัมภ์ และโรงเรียนถิ่นโอภาสวิทยา คิดเป็นร้อยละ 6.8 รองลงมาคือ โรงเรียนห้วยม้าพิทยาคม คิดเป็นร้อยละ 5.6 รองลงมาคือ โรงเรียนสรอยเสรีวิทยา คิดเป็นร้อยละ 5.2 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มากประสบการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.7.2 การจำแนกความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มากประสบการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม ระดับชั้น พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มากประสบการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 31.6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 30.6 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มากประสบการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.7.3 การจำแนกความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มาก ประสพการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม แผนการเรียน พบว่า นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ – ภาษา มีความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มาก ประสพการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.0 รองลงมาคือ แผนการเรียนวิทย์ – คณิต คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาคือ แผนการเรียนอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 9.3 และแผนการเรียนศิลป์ – คำนวณ คิดเป็นร้อยละ 7.3 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มาก ประสพการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.7.4 การจำแนกความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มาก ประสพการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ตาม อาชีพหลักของครอบครัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม มีความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มาก ประสพการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ อาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 11.3 รองลงมาคือ อาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 3.8 รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.5 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 0.5 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ความต้องการวิทยากรที่จะให้ความรู้ ลักษณะมีความรู้มาก ประสพการณ์ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร ทั้งหมด

4.8 ความต้องการวิทยากรจากหน่วยงานต่าง ๆ ในการฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการวิทยากรให้ความรู้ในการฝึกอบรมด้านการเกษตรจาก วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.0 รองลงมาคือ สำนักงานเกษตร คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาคือ เกษตรกรที่ประสบผลสำเร็จ คิดเป็นร้อยละ 27.6 และจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น สำนักงานพืชสวน สำนักงานประมง สำนักงานปศุสัตว์ หรือคิดเป็นร้อยละ ของจำนวน ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

4.9 ความต้องการเอกสารประกอบการฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการเอกสารประกอบการฝึกอบรมด้านการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 92.3 และไม่ต้อง การ คิดเป็นร้อยละ 7.7 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.10 ความต้องการจำนวนผู้เข้าฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

ต้องการจำนวนผู้เข้าฝึกอบรมด้านการเกษตรต่อครั้ง จำนวน มากกว่า 40 คนขึ้นไป มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.0 รองลงมาคือ จำนวน 10 ถึง 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมาคือ 21 ถึง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 และจำนวน 31 ถึง 40 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.11 ความต้องการจัดอาหารในการฝึกอบรมด้านการเกษตร กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการให้ผู้จัดการฝึกอบรมด้านการเกษตรจัดอาหารให้ คิดเป็นร้อยละ 96.7 และไม่ต้องการคิดเป็นร้อยละ 3.3 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

4.12 ความต้องการเข้าฝึกอบรมในช่วงเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ต้องการเข้าฝึกอบรมในช่วงเดือนมกราคม ถึง เดือนมีนาคม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาคือ เดือนเมษายน ถึง เดือนมิถุนายน คิดเป็นร้อยละ 26.2 รองลงมาคือ เดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม คิดเป็นร้อยละ 17.5 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

5. ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม

ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพเกษตรกรรมเฉลี่ยรวมในระดับมาก

มีความคิดเห็นต่ออาชีพระดับมากที่สุด คือ อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรในประเทศไทย ในระดับมากที่สุด (Mean 4.69) อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน (Mean 4.36) การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ (Mean 4.57) การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค (Mean 4.52) และกระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกรมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม (Mean 4.26)

มีความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมระดับมาก คือ อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน (Mean 3.99) อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Mean 4.03) อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม (Mean 3.94) อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ (Mean 3.75) ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม (Mean 3.68) เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคมได้

(Mean 3.71) เกษตรกรควรรนำหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม (Mean 4.09) เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมได้ด้วยตนเอง (Mean 4.08) เกษตรกรควรมีความรู้ด้านการตลาดสินค้าเกษตร (Mean 4.14) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม (Mean 3.99)

ความสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมของกลุ่มตัวอย่าง กับ โรงเรียน ระดับชั้น แผนการเรียน และอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

1. ความสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมของกลุ่มตัวอย่าง กับ โรงเรียน

1.1 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรในประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.2 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.3 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.4 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.5 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.6 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.7 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.8 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.9 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน ส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.10 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคม ได้ มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.11 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรนำหลักการเรียนรู้ ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.12 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพ เกษตรกรรมได้ด้วยตนเอง มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.13 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรมีความรู้ด้าน การตลาดสินค้าเกษตร มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.14 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ 0.05

1.15 ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง กระบวนการรวมกลุ่มของ เกษตรกรมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับโรงเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

2. ระดับชั้น

การจำแนกความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม กับ ระดับชั้น โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน

1) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของ ประชากรในประเทศไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับ มากที่สุด

2) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อ การพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับ มาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

- 3) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด
- 4) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด
- 5) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก
- 6) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก
- 7) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก
- 8) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก
- 9) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก
- 10) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคมได้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก
- 11) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรนำหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก
- 12) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพเกษตรารวมได้ด้วยตนเอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

13) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรมีความรู้ด้านการตลาดสินค้าเกษตร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

14) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

15) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง กระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

ความสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมของกลุ่มตัวอย่าง กับระดับชั้น

1) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรในประเทศไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

2) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

3) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

4) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

5) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

6) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

7) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

8) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

9) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบัน ส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

10) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคมได้ มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

11) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรนำหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

12) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมได้ด้วยตนเอง มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

13) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรมีความรู้ด้านการตลาดสินค้าเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

14) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

15) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง กระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

3. แผนการเรียน

การจำแนกความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม กับ แผนการเรียน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน

1) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรในประเทศไทย นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และ แผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

2) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต และศิลป์-ภาษา มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

3) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน วิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

4) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน วิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

5) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน วิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

6) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

7) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

8) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

9) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

10) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคมได้ นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่

เรียนแผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

11) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรนำหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

12) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมได้ด้วยตนเอง นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

13) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรมีความรู้ด้านการตลาดสินค้าเกษตร นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต และศิลป์-คำนวณ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

14) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ ศิลป์ภาษา และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

15) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง กระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกรมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนที่เรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต และ ศิลป์-คำนวณ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก นักเรียนที่เรียนแผนการเรียน ศิลป์ภาษา มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด และแผนการเรียนอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

ความสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมของกลุ่มตัวอย่าง กับแผนการเรียน

1) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรในประเทศไทย มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

2) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน ไม่มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

- 3) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 4) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 5) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคง ยั่งยืน มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 6) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 7) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 8) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 9) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 10) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคมได้ มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 11) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรนำหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 12) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมได้ด้วยตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05
- 13) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรมีความรู้ด้านการตลาดสินค้าเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

14) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

15) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง กระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับแผนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

3. อาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

การจำแนกความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม กับ อาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน

1) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรในประเทศไทย นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย รัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

2) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย เกษตรกรรม และอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ รับราชการ และรับจ้าง มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

3) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

4) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขายรัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

5) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคง ยั่งยืนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย เกษตรกรรม และรับจ้าง มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ และรับราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

6) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย เกษตรกรรม รับจ้างและอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ และรับราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

7) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย และรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง และอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

8) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง และอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

9) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง และอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง

10) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคมได้ นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย รัฐวิสาหกิจ รับราชการ รับจ้าง และอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

11) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรนำหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย รัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

12) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมได้ด้วยตนเอง นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย รัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม รับราชการ รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก

13) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรมีความรู้ด้านการตลาดสินค้าเกษตร นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย รัฐวิสาหกิจ และรับราชการ มีความ

คิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง และอื่น ๆ
ความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

14) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพรัฐวิสาหกิจ และรับจ้าง มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีค้าขาย เกษตรกรรม รับราชการและอื่น ๆ ความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

15) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง กระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม นักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพค้าขาย รัฐวิสาหกิจ รับราชการ รับจ้าง และอาชีพอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก ส่วนนักเรียนที่ครอบครัวมีอาชีพเกษตรกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ระดับมากที่สุด

ความสัมพันธ์ของความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรมของกลุ่มตัวอย่าง กับ อาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

1) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรในประเทศไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

2) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

3) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

4) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

5) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

6) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

7) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

8) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

9) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

10) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคมได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

11) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรนำหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

12) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมได้ด้วยตนเอง มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

13) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง เกษตรกรควรมีความรู้ด้านการตลาดสินค้าเกษตร ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

14) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

15) ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม เรื่อง กระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์กับอาชีพหลักของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

6. ความต้องการเข้าฝึกอบรมด้านการเกษตรที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

ความต้องการเข้าฝึกอบรมด้านการเกษตรที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 พบว่า ความต้องการเข้าฝึกอบรมด้านการเกษตรที่ มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ในช่วงภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ส่วนมากไม่แน่ใจ ในการเข้าฝึกอบรม หรือคิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ ต้องการเข้าฝึกอบรม หรือคิดเป็นร้อยละ 42.2 และ ไม่ต้องการ หรือคิดเป็นร้อยละ 11.9 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

7. การทดสอบหลักสูตรการฝึกอบรม

การทดสอบความรู้เรื่องการเกษตรแบบยั่งยืนของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 60 คน พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทดสอบผ่านเกณฑ์การประเมิน ในระดับดีมาก จำนวน 30 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด ระดับดี จำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 25 ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด ระดับค่อนข้างดี จำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.67 ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด ระดับพอใช้ จำนวน 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.33 ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด และ ไม่มีผู้ไม่ผ่านเกณฑ์การฝึกอบรม ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด

ผลการประเมินความเหมาะสมในการจัดฝึกอบรมเรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ด้านเนื้อหาของการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด จำนวน 31 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 51.7 ระยะเวลาการฝึกอบรม ระดับมาก จำนวน 35 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 58.3 การจัดกิจกรรมสนามการ ระดับมาก จำนวน 24 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40 อุปกรณ์ที่ใช้ในการสาธิต ระดับมากที่สุด จำนวน 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 33.3 สถานที่ฝึกอบรม ระดับมากที่สุด จำนวน 34 หรือคิดเป็นร้อยละ 56.7 สถานที่ศึกษาดูงาน ระดับมาก จำนวน 27 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.0 อาหารที่บริการในการฝึกอบรม ระดับมาก จำนวน 30 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 50.0 เอกสารประกอบการฝึกอบรม ระดับมาก จำนวน 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48.3 สื่อที่ใช้ในการฝึกอบรม ระดับมากที่สุด จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.7 จำนวนผู้เข้าร่วมฝึกอบรม ระดับมาก จำนวน 27 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.0 ความรู้ของวิทยากร ระดับมากที่สุด จำนวน 33 คน หรือ

คิดเป็นร้อยละ 55.0 ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ของวิทยากร ระดับมากที่สุด จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.7 บรรยายภาคในการฝึกอบรม ระดับมาก จำนวน 27 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.0 ความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม ระดับมากที่สุด จำนวน 31 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 51.7 และประโยชน์ที่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ระดับมากที่สุด จำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 46.7 ของจำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้รับการฝึกอบรมส่วนมากเห็นว่า การจัดรูปแบบของการฝึกอบรม เรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน มีความเหมาะสมในด้านเนื้อหาวิชา รูปแบบการจัดฝึกอบรม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ความต้องการฝึกอบรมและการจัดหลักสูตรการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรที่เหมาะสมเกษตรกรรุ่นใหม่ในพื้นที่จังหวัดแพร่ สามารถอภิปรายตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนในจังหวัดแพร่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการฝึกอบรมด้านวิชาการเกษตร เรื่อง ระบบการเกษตรแบบยั่งยืน มากที่สุด ด้านพืชศาสตร์ มีความต้องการฝึกอบรมเรื่อง การใช้ประโยชน์จากสมุนไพรพื้นบ้านและการทำน้ำสกัดชีวภาพมากที่สุด และด้านสัตวศาสตร์มีความต้องการฝึกอบรม เรื่อง การเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติมากที่สุด ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงบริบทของพื้นที่และสังคมของกลุ่มนักเรียนแล้ว ส่วนมากจะเป็นนักเรียนจากโรงเรียน ตามอำเภอรอบนอก เช่น โรงเรียนร่องกวางอนุสรณ์ อำเภอร่องกวาง โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ อำเภอสูงเม่น โรงเรียนลองวิทยา อำเภอลอง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วพื้นที่ดังกล่าวจำกัดการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนมากไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านวิชาการเกษตร มีความพึงพอใจในแหล่งข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ซึ่งปัจจุบัน ได้นำเสนอรายการด้านการเกษตรแบบยั่งยืนมากยิ่งขึ้น จึงอาจส่งผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรมเรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน

2. นักเรียนในจังหวัดแพร่ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการรูปแบบในการให้ความรู้ แบบทัศนศึกษาดูงาน การบรรยายและปฏิบัติ ใช้สถานที่ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ จำนวน 2 วันในวันเสาร์และวันอาทิตย์ ช่วงเวลา 09.30 น. ถึง 12.00 น. ต้องการใช้อินเทอร์เน็ต

เป็นสื่อการเรียนรู้ ลักษณะวิทยากรที่มีความรู้มากประสบการณ์ จากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย ต้องการเอกสารประกอบการฝึกอบรม จำนวนของผู้เข้ารับการอบรม มากกว่า 40 คนต่อครั้ง ต้องการฝึกอบรมช่วงเดือนมกราคม ถึง เดือนมีนาคม มากที่สุด

3. ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรกรรม ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพเกษตรกรรมเฉลี่ยรวมในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นต่ออาชีพระดับมากที่สุด คือ อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของประชากรในประเทศไทย อาชีพเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน การเกษตรกรรมมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ การเกษตรกรรมเป็นพื้นฐานในการผลิตปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค และกระบวนการรวมกลุ่มของเกษตรกรมีความสำคัญต่อการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรม อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่มั่นคงยั่งยืน อาชีพเกษตรกรรมช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาชีพเกษตรกรรมส่งเสริมให้มนุษย์มีพฤติกรรมที่ดีต่อสิ่งแวดล้อม อาชีพเกษตรกรรมสามารถสร้างฐานะให้ดีขึ้นได้ ระบบการเมืองการปกครองปัจจุบันส่งเสริมอาชีพเกษตรกรรม เกษตรกรสามารถเป็นผู้นำสังคมได้ เกษตรกรควรนำหลักการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาใช้ร่วมกับอาชีพเกษตรกรรม เกษตรกรสามารถพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมได้ด้วยตนเอง เกษตรกรควรมีความรู้ด้านการตลาดสินค้าเกษตร และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น ระบบ Internet มีความจำเป็นต่ออาชีพเกษตรกรรม

4. การจัดทำหลักสูตรในการฝึกอบรม ได้รวบรวมเอาความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อปรับปรุงและทดสอบการใช้ ซึ่งเรื่อง ระบบการเกษตรแบบยั่งยืนนั้นมีหลายรูปแบบ เช่น เกษตรผสมผสาน (Integrated Farming) ไร่ นา สวน ผสม (Policulturey, Mixed Organiculture) ไร่ นา ป่า ผสม หรือวนเกษตร (Agroforestry) เกษตรอินทรีย์ (Organic Farming, Organiculture) เกษตรกรรมถาวร (Permaculture) เกษตรกรรมธรรมชาติ (Natural Farming) และเกษตรทฤษฎีใหม่ (New theory agriculture) ในการจัดทำหลักสูตรได้นำเอาบริบทของพื้นที่ ปัจจัยด้านการเกษตรคำนึงถึงต้นทุนการผลิต การลำดับของการให้ความรู้เรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน ตามความต้องการของเกษตรกรรุ่นใหม่ในครั้งนี้ ได้ให้ความรู้ในเรื่องของความหมายของระบบเกษตรแบบยั่งยืน รูปแบบของระบบเกษตรแบบยั่งยืน เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้เข้าอบรม และสามารถเลือกรูปแบบของระบบเกษตรแบบยั่งยืนให้เหมาะสมกับพื้นที่และปัจจัยต้นทุนของตนเองได้

ทางด้านพืชศาสตร์ ระบบเกษตรแบบยั่งยืนต้องสอดคล้องกับระบบนิเวศ มีการรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้คงสภาพ ที่สมบูรณ์ รวมทั้งระบบนิเวศการเกษตรอย่างเป็นองค์รวม ไม่ว่าจะเป็นสิ่งไม่มีชีวิต เช่น ดิน น้ำ หรือสิ่งมีชีวิต เช่น มนุษย์ พืช หรือสัตว์ ตลอดจนสิ่งมีชีวิตขนาดเล็กในดินควรได้รับการดูแลจัดการให้มีความสมดุลและมีสุขภาพที่ดี โดยนำระบบการจัดการปรับปรุงบำรุงดินและการดูแลสุขภาพของพืชสัตว์และมนุษย์ โดยกระบวนการทางชีววิทยา (การควบคุมตนเอง) มาใช้ รวมทั้งนำทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ แต่ขณะเดียวกันก็มีความตระหนักป้องกันการสูญเสียธาตุอาหาร มวลชีวภาพ และพลังงานรวมทั้งป้องกันการเกิดมลพิษต่าง ๆ ตลอดจนควรเน้นให้มีการใช้แหล่งทรัพยากรและพลังงานหมุนเวียนเพิ่มขึ้น เช่น จากแสงแดด กระแสลม เป็นต้น การให้ความรู้ในเรื่อง การผลิตน้ำสกัดสมุนไพรเพื่อป้องกันศัตรูพืชทางการเกษตร จะทำให้ผู้เข้าอบรมได้รู้จักใช้ทรัพยากรในพื้นที่มาประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ในด้านการเกษตรได้

ด้านสัตวศาสตร์ ระบบเกษตรแบบยั่งยืนด้านการเลี้ยงสัตว์แบบธรรมชาติ เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ผู้เข้าอบรมสามารถประยุกต์ทรัพยากรในพื้นที่ มาลดต้นทุนในการผลิตโดยการผลิตอาหารสัตว์เอง ลดการพึ่งพาปัจจัยจากภายนอก เรื่องการเลี้ยงสุกรแบบธรรมชาติ (หมูหลุม) ใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อเป็นอาหาร และสามารถใช้พื้นที่คอกสุกรนำไปเป็นปุ๋ยให้กับต้นพืชได้ จึงเป็นการเริ่มต้นในการทำการเกษตรแบบยั่งยืนที่ดีสำหรับเยาวชน อีกทั้งยังเป็นการประหยัดต้นทุนในการผลิตได้ วิธีการเลี้ยงสุกรแบบธรรมชาติหรือหมูหลุมนั้น เป็นการใช้ความรู้พื้นฐานทางด้านความสัมพันธ์ของระบบนิเวศ ซึ่งใช้ประโยชน์จุลินทรีย์ท้องถิ่น ในกระบวนการหมักอาหารสำหรับสุกร และกระบวนการย่อยสลาย ในการบำบัดกลิ่นสุกร

การฝึกอบรมหลักสูตร “การเกษตรแบบยั่งยืน สำหรับเกษตรกรรุ่นใหม่” ด้านเนื้อหาความรู้ เป็นพื้นฐานของการทำการเกษตรที่ครบวงจรทางด้านพืชและสัตว์ จึงเอื้อต่อการเรียนรู้และนำไปสู่การเป็นเกษตรกรที่มีความใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม และเข้าใจระบบนิเวศวิทยา สามารถประยุกต์ทรัพยากรท้องถิ่นมาใช้ นำไปสู่การดำเนินตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ด้านเศรษฐกิจพอเพียง การจัดรูปแบบของการฝึกอบรม เรื่องระบบการเกษตรแบบยั่งยืน มีความเหมาะสมในด้านเนื้อหาวิชา รูปแบบการจัดฝึกอบรม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ส่วนใหญ่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรมด้านการเกษตร จึงควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความสนใจในการให้ความรู้ด้านการเกษตรกับเยาวชนมากยิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษาพบว่า ครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีการใช้สารสกัดชีวภาพในการทำการเกษตร แต่มีการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูพืช เช่น ยาฆ่าหญ้า ยาฆ่าแมลง แสดงถึงค่านิยมการใช้สารสกัดชีวภาพ หรือการให้ความรู้เรื่อง การใช้สารสกัดชีวภาพในกลุ่มของเกษตรกรภายในพื้นที่จังหวัดแพร่ยังไม่ทั่วถึง เกษตรกรยังมีการใช้สารเคมีและมีการพึ่งพาปัจจัยจากภายนอกในการทำการเกษตร

3. จากผลการศึกษาการจำแนกความต้องการฝึกอบรมด้านการเกษตร เรื่อง การทำการเกษตรแบบยั่งยืน ตามโรงเรียน พบว่า โรงเรียนร่องกวางอนุสรณ์ มีความต้องการฝึกอบรมมากที่สุด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ ดังนั้นจึงควรเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรม หรือโครงการบริการวิชาการแก่ชุมชน ของมหาวิทยาลัยต่อไป

4. จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ส่วนใหญ่ ต้องการฝึกอบรมแขนงวิชาพืชศาสตร์ เรื่อง การใช้ประโยชน์จากพืชสมุนไพรพื้นบ้าน ในการทำการเกษตร จึงเป็นมุมมองที่ดีในการเรื่องของการพัฒนาทางด้านการทำการเกษตรแบบยั่งยืนต่อไป

5. ความคิดเห็นต่ออาชีพเกษตรอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก แสดงว่าเยาวชนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพเกษตร

6. หลักสูตรที่จะทำการฝึกอบรมควรคำนึงถึงสภาพปัญหาด้านภัยธรรมชาติด้วย เพื่อการจัดเนื้อหาวิชาที่สามารถประยุกต์แก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ถ้ามีการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับรายวิชาที่นักเรียนต้องการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อจะได้รายละเอียดมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งจะทำให้การจัดทำหลักสูตรวิชาการตรงตามความต้องการของนักเรียนยิ่งขึ้น และจะทำให้สร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเรียนรู้เพิ่มเติมในอนาคตได้

2. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ถ้ามีการศึกษาเปรียบเทียบ ต้นทุนการทำเกษตรแบบยั่งยืน ของเกษตรกรแต่ละรายที่ประสบความสำเร็จ ในเขตพื้นที่จังหวัดแพร่ และในเขตภาคเหนือตอนบน

3. การศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ถ้ามีการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจในการทำเกษตรแบบยั่งยืนของเกษตรกร เพื่อจะเป็นข้อมูลในการส่งเสริมการเกษตรต่อไป

4. หากมีการศึกษาวิจัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางการเกษตรยั่งยืน ครั้งต่อไป ควรเพิ่มระยะเวลาและกิจกรรมด้านการทัศนศึกษาเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้เยาวชนได้ศึกษาจากเกษตรกรตัวอย่างหรือหน่วยงานที่ปฏิบัติตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้านเกษตรทฤษฎีใหม่ และเศรษฐกิจพอเพียง

5. หากมีการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาถึงความต้องการของเยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษา เพราะตามชนบทจะมีเยาวชนที่ไม่ได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา